

ELS SANTS HAN DESITJAT LA BONDAT

D'una carta de sant PACOMI, abat,
dirigida a tots els monestirs

Ja és proper el moment d'aplegar-nos segons el costum tradicional i la nostra habitud antiga, per passar comptes solemnement de totes les coses, per perdonar-vos els uns als altres, perquè, segons el manament de l'Evangelí, cadascú condoni als seus germans els deutes, els rancors, les rivalitats.

Excloeu, doncs, de l'assemblea dels sants tot allò que pugui ser causa de disputa, cal que allibereu els vostres cors amb el temor de Déu. Que la mentida cedeixi a l'imperi de la veritat. Així cessaran totes les lluites, tornarà la pau i podreu viure pacíficament davant Déu i els homes.

Estimeu-vos tots vosaltres sense fer accepcions, serviu Déu i la concòrdia. No us feu esclaus de cap mena de concupiscència, ni d'il·lusions personals, ni de les insídies d'una Ciència enganyosa, ni dels vicis de la carn. De totes aquestes coses, en neixen les divisions, el menyspreu de la llei de Déu, els mals pensaments. Fent-ho així arribareu finalment a Déu, posseireu l'herència dels sants que han menyspreat la vida present per poder fruit de la vida del segle futur. En comptes de la malícia, els sants han desitjat la bondat; en comptes del desordre i de les discòrdies, la pau i la concòrdia. Han preferit el servei de Déu a l'esclavatge de la carn. Tot això per buscar només allò que plau a Déu.

Ha estat escrit, en efecte: «Si perdoneu als altres els seus pecats, també el Pare celestial us perdonarà les faltes»; i encara: «Que cadascú perdoni els seus germans del fons del cor. Perdoneu i sereu perdonats, feu el bé als qui us odien». I en un altre lloc: «No et deixis vèncer pel mal, sinó venç el mal amb el bé. Sigueu bons... els uns envers els altres, practiqueu el bé amb tothom». Considereu, per tant, germans molt estimats, les afirmacions tan nombroses amb què Déu envolta l'home fidel per preservar-lo del pecat. Són molts els qui desitgen el bé, els qui cerquen Déu amb llàgrimes dia i nit. Però n'hi ha que, malgrat que desitgen la llei de Déu, fan unes obres que arruïnen la seva bona voluntat: el seu criteri és bo, però es deixen vèncer per les aparences, això els produeix una terrible indecisió. En canvi, els qui són veritablement justos i tenen la pau en el seu interior, frueixen de la joia eterna.